

Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny

Bruksela, 23 lipca 2007 r.

ZGROMADZENIE PLENARNE

W DNIACH 11-12 LIPCA 2007 R.

ZESTAWIENIE PRZYJĘTYCH OPINII

**Pełna treść opinii EKES-u dostępna jest we wszystkich językach urzędowych
na stronie internetowej Komitetu:**

http://eesc.europa.eu/activities/press/summaries_plenaries/index_fr.asp

W obradach Zgromadzenia Plenarnego udział wzięli: **José VIEIRA DA SILVA**, portugalski minister pracy i solidarności społecznej, który w imieniu obecnej prezydencji Rady przedstawił priorytety programu prac prezydencji portugalskiej, **Jacques BARROT**, wiceprzewodniczący Komisji Europejskiej, który w obecności przewodniczących krajowych rad społeczno-gospodarczych wypowiedział się na temat „Reformy traktatów i przyszłości Europy”, oraz **Danuta HÜBNER**, członek Komisji Europejskiej, która przedstawiła kwestie związane z polityką regionalną (4. sprawozdanie w sprawie spójności).

1. SPÓJNOŚĆ SPOŁECZNA I RYNEK PRACY

- **Zatrudnienie grup priorytetowych (strategia lizbońska)**

- **Sprawozdawca:** Wolfgang GREIF (Pracownicy – AT)
- **Dokument:** opinia z inicjatywy własnej – CESE 997/2007

- **Główne punkty:**

Mimo częściowej poprawy droga do osiągnięcia ambitnych celów strategii lizbońskiej w dziedzinie zatrudnienia wciąż jest daleka. W odniesieniu do omówionych w opinii grup priorytetowych na rynku pracy EKES wzywa do tego, aby w przyszłości w ramach krajowej polityki społecznej i polityki zatrudnienia pełniej uwzględnić następujące zagadnienia:

- środki na rzecz lepszej integracji ludzi młodych na rynku pracy;
- lepsze zwalczanie istniejących różnych form dyskryminacji ze względu na wiek, płeć bądź niepełnosprawność lub pochodzenie etniczne;
- zwiększenie bezpieczeństwa na rynku pracy i zapobieganie „pułapkom niepewnego zatrudnienia”;
- środki mające na celu poprawę jakości miejsc pracy;
- inwestycje w zakresie początkowego i dalszego kształcenia oraz uczenia się przez całe życie;
- tam, gdzie jest to niezbędne, środki na rzecz modernizacji i poprawy zabezpieczenia społecznego w przypadku niestandardowych form zatrudnienia;
- zmniejszenie segmentacji rynku pracy ze względu na płeć;
- w wypadku osób sprawujących opiekę – likwidacja barier utrudniających (ponowne) wejście na rynek pracy i pozostanie na nim oraz zachęty mające na celu zwiększenie udziału ojców w obowiązkach związanych z opieką nad dziećmi.

W wielu dziedzinach omówionych w tej opinii konieczne jest bardziej zdecydowane określenie priorytetów i skonkretyzowanie wytycznych w dziedzinie polityki. EKES zatem:

- opowiada się za bardziej wiążącym określeniem celów na szczeblu europejskim; Komisja powinna odgrywać ważniejszą rolę przy kontroli wewnętrznej realizacji strategii zatrudnienia w państwach członkowskich;

- opowiada się za dalszą poprawą w zakresie wytyczania celów, w szczególności w odniesieniu do zatrudnienia młodzieży i zwalczania bezrobocia w tej grupie, propagowania równouprawnienia, wspierania osób niepełnosprawnych oraz integracji imigrantów;
- chciałby, aby w przyszłości krajowe programy reform były bardziej ambitne; w tym kontekście EKES zachęca do rozważenia sposobu, w jaki odpowiednie środki z budżetu zostaną przeznaczone na działania w zakresie aktywnej polityki rynku pracy w poszczególnych państwach członkowskich w odniesieniu do konkretnych celów.

Kontakt: *Susanne Johansson*

(tel. 00 32 2 546 84 77; e-mail: susanne.johansson@eesc.europa.eu)

- ***Rola partnerów społecznych w godzeniu życia zawodowego, rodzinnego i osobistego***

- **Sprawozdawca:** Peter CLEVER (Pracodawcy – DE)
- **Dokument:** opinia rozpoznawcza – CESE 998/2007
- **Główne punkty:**

Godzenie życia rodzinnego z życiem zawodowym jest wyraźnie określone jako jeden z czterech najważniejszych obszarów, w których partnerzy społeczni powinni do roku 2010 podjąć działania uzgodnione w ramach działania na rzecz równości kobiet i mężczyzn¹.

Godzenie życia rodzinnego i zawodowego jest ważnym instrumentem na rzecz równości kobiet i mężczyzn w życiu zawodowym – również kobiet z dziećmi i kobiet bezdzietnych.

Partnerzy społeczni odgrywają znaczącą rolę, działając na podstawie istniejących już struktur w poszczególnych krajach członkowskich. Poprzez swoje zaangażowanie w pomoc przy godzeniu życia rodzinnego z zawodowym mogą mieć decydujący wpływ na codzienne życie pracowników.

Komitet podkreśla, że należy raczej dążyć do ukształtowania na nowo sposobu podziału między kobiety a mężczyzn niepłatnych obowiązków pozazawodowych, takich jak wychowywanie dzieci, opieka nad członkami rodziny i prowadzenie gospodarstwa domowego. Mężczyźni powinni włączyć się do podziału zadań na prawdziwie partnerskich zasadach. Wymaga to głębokiej zmiany świadomości i struktur.

Stanowisko partnerów społecznych ma również decydujący wpływ na nastawienia w społeczeństwie. Doświadczenia z krajów skandynawskich i z Niemiec pokazały, że pomocne może tu się okazać przyjęcie przepisu wprowadzającego przekazywanie rodzinie świadczeń pieniężnych (np. części zasiłku rodzinnego) lub zwiększanie tychże dopiero

¹

http://ec.europa.eu/employment_social/news/2005/mar/gender_equality_en.pdf

wówczas, gdy również ojciec na pewien czas przejmuje opiekę nad dzieckiem. W kontekście zmiany modelowych ról kobiet i mężczyzn szczególnie ważne jest, aby partnerzy społeczni wyraźnie stwierdzili, iż rozwój dzieci nie ponosi uszczerbku z powodu pracy zawodowej matki lub z pełnienia opieki nad rodziną przez ojca.

Partnerzy społeczni mogą pomóc w znalezieniu odpowiedzi na pytanie, w jaki sposób rodzice mogą zrealizować wymarzony model życia. Komitet zauważa, że przepisy chroniące kobiety w ciąży oraz matki i ojców na urloпах rodzicielskich muszą być bezwzględnie przestrzegane i nie mogą być obchodzone poprzez pośrednią dyskryminację.

Przedsiębiorstwa, które oferują swoim pracownikom pomoc przy organizowaniu opieki nad dziećmi, zasługują na wsparcie. Kiedy rodzice nie otrzymują żadnego wsparcia, przedsiębiorstwo samo sobie szkodzi, gdyż ma to negatywny wpływ na klimat panujący w pracy i na motywację pracowników.

Komitet zwraca uwagę, że w związku z wprowadzeniem modeli elastycznego czasu pracy należałoby uwzględnić podejście flexicurity. Uzgodniona między partnerami społecznymi elastyczność powinna mieć na celu osiągnięcie sytuacji, w której korzystają i przedsiębiorstwa, i pracownicy.

Komitet uważa, że konkursy przedsiębiorstw, będące wspólną inicjatywą tych przedsiębiorstw i partnerów społecznych, mogą być właściwym instrumentem rozpowszechniania i podnoszenia profilu przykładów działań przyjaznych dla kobiet i dla rodziny oraz ich propagowania. Takie konkursy przyciągają uwagę szerokiej publiczności i propagują nowatorskie instrumenty.

Komitet zachęca partnerów społecznych do podejmowania inicjatyw na szczeblu regionalnym i lokalnym, skupiających zaangażowane podmioty (przedsiębiorców, rady zakładowe, koła rodzicielskie, wspólnoty wyznaniowe, stowarzyszenia sportowe, przedstawiciele gmin itd.) w miastach i gminach, prowadzących do zapewnienia jak najefektywniejszego godzenia życia zawodowego, prywatnego i rodzinnego.

Komitet zaleca stanowczo, aby każde państwo członkowskie ustaliło sobie konkretne i mierzalne cele dotyczące opieki nad dziećmi w wieku poniżej trzech lat. Dla zagwarantowania możliwości pogodzenia życia zawodowego z rodzinnym, do roku 2010 co najmniej 33% wszystkich dzieci w wieku poniżej trzech lat powinno znaleźć miejsce w wyspecjalizowanej placówce lub u wykwalifikowanej opiekunki. Komitet uważa za konieczne przyznanie wyższej niż dotychczas rangi zagadnieniu rozwoju systemu opieki nad dziećmi w państwach członkowskich UE oraz podjęcie odpowiednich środków politycznych przyspieszających dalszą realizację i wspieranie tego celu.

Należy także położyć większy nacisk na rozwój usług w dziedzinie opieki nad osobami starszymi, tak aby odciążać zajmujących się nimi członków rodziny.

Zadaniem partnerów społecznych w tej dziedzinie może być informowanie o instrumentach, które w praktyce okazały się skuteczne. Można tu na przykład wymienić krótkoterminowe przystosowanie godzin pracy, które można szybko zmienić, wyposażenie miejsca pracy ułatwiające sprawowanie opieki oraz udostępnianie materiałów informacyjnych na temat organizacyjnych, finansowych i prawnych aspektów opieki.

Komitety zwraca się z prośbą do Rady, Parlamentu Europejskiego i Komisji, aby instytucje te uwzględniły i wykorzystały w swoich przyszłych pracach propozycje zawarte w niniejszej opinii rozpoznawczej w celu skuteczniejszego godzenia życia zawodowego, rodzinnego i osobistego w Europie.

Kontakt: Alan Hick
(tel. 00 32 2 546 32 03; e-mail: alan.hick@esc.europa.eu)

- ***Model elastycznego rynku pracy i bezpieczeństwa socjalnego (flexicurity) – negocjacje zbiorowe oraz znaczenie dialogu społecznego***

- **Sprawozdawca:** Thomas JANSON (Pracownicy – SE)

- **Dokument:** opinia rozpoznawcza – CESE 999/2007

- **Główne punkty:**

EKES z zadowoleniem przyjmuje wniosek prezydencji portugalskiej o sporządzenie opinii w sprawie modelu elastycznego rynku pracy i bezpieczeństwa socjalnego (*flexicurity*), ponieważ do tej pory debata na ten temat była ograniczona głównie do kwestii rosnącej elastyczności zewnętrznej oraz jej równoważenia bardziej zdecydowaną polityką dotyczącą rynku pracy czy przepisów z zakresu zabezpieczeń społecznych. Należałoby natomiast skoncentrować się na innych aspektach, tak by stworzyć warunki korzystne dla wszystkich stron.

Należy wzmocnić rolę partnerów społecznych. Partnerzy społeczni powinni być głównymi uczestnikami debaty na temat *flexicurity* oraz odgrywać uprzywilejowaną rolę w konsultacjach prowadzonych przez Komisję Europejską. Komisja winna zatem położyć większy nacisk na konsultacje, szczególnie z europejskimi partnerami społecznymi, w sprawie europejskiej definicji pojęcia *flexicurity*.

Wzmocnienie systemu stosunków pracy na szczeblu europejskim i krajowym ma kluczowe znaczenie dla jakiegokolwiek debaty na temat *flexicurity*. Zasadnicze czynniki to silny i istotny dialog społeczny, w którym aktywnie uczestniczą partnerzy społeczni, zdolni do prowadzenia negocjacji, wpływania na decyzje oraz podejmowania odpowiedzialności za definicję, elementy składowe *flexicurity* oraz ocenę jej wyników.

Komisja i państwa członkowskie powinny zwrócić większą uwagę na równość płci oraz na solidarność międzypokoleniową w kontekście *flexicurity*. Sytuacja kobiet, pracowników w starszym wieku oraz ludzi młodych na rynku pracy jest często mniej korzystna pod

względem elastyczności i bezpieczeństwa, a zatem należałoby starać się dla tych kategorii o ostosowanie do wyższych istniejących standardów.

EKES oczekuje od państw członkowskich i Komisji przeanalizowania możliwości zwiększenia zdolności adaptacyjnych dzięki elastyczności wewnętrznej i uczynienia z tego aspektu praktycznego i uznanego wymiaru flexicurity. Wewnętrzna elastyczność może odgrywać kluczową rolę w podnoszeniu wydajności pracy, innowacyjności oraz konkurencyjności, czyli przyczynić się do osiągnięcia celów strategii lizbońskiej. Należałoby dążyć do równowagi pomiędzy elastycznym czasem pracy a ochroną pracownika, a to mogą najlepiej zapewnić regulacje wprowadzone w ramach negocjacji zbiorowych zgodnie z rakykami krajowymi. Tego typu negocjacje na temat elastycznego czasu pracy wymagają silnego oparcia w postaci otoczenia prawnego, dobrze działających instytucji społecznych i przyjącego zatrudnieniu systemów zabezpieczeń społecznych.

Kontakt: *Susanne Johansson*

(tel. 00 32 2 546 84 77; e-mail: susanne.johansson@eesc.europa.eu)

- ***Zatrudnienie i przedsiębiorczość – rola społeczeństwa obywatelskiego oraz organów lokalnych i regionalnych z uwzględnieniem kwestii płci***

- **Sprawozdawca:** Luis Miguel PARIZA CASTANOS (Pracownicy – ES)

- **Dokument:** opinia rozpoznawcza – CESE 1000/2007

- **Główne punkty:**

Równość płci jest wyzwaniem zasadniczym dla przyszłości Europy. Dlatego też Komitet proponuje wzmocnienie aspektu płci w strategii lizbońskiej oraz włączenie go do przeglądu śródkresowego zintegrowanych wytycznych na rzecz wzrostu i zatrudnienia, do agendy społecznej oraz do krajowych programów reform.

Państwa członkowskie powinny zdecydowanie wdrażać europejski pakt na rzecz równości płci oraz mianować krajowego urzędnika ds. równości płci.

Powinny zostać wyznaczone nowe cele szczegółowe dotyczące równości płci w dziedzinach polityki zatrudnienia, wraz ze wskaźnikami jakościowymi i ilościowymi, oraz w zakresie eliminowania (zwłaszcza z nauczania) stereotypów dotyczących ról kobiet i mężczyzn, które ograniczają przedsiębiorczość kobiet.

Należy poprawić sprawowanie rządów poprzez odpowiednie uczestnictwo w nich partnerów społecznych i organizacji społeczeństwa obywatelskiego, zwłaszcza na szczeblu lokalnym i regionalnym. Władze lokalne i regionalne powinny zostać zaangażowane w krajowe plany reform.

Kontakt: *Pierluigi Brombo*

(tel. 00 32 2 546 97 18; e-mail: pierluigi.brombo@eesc.europa.eu)

2. PRZEDSIĘBIORSTWA I INNOWACJE

- ***Innowacje: wpływ na przemiany w przemyśle i rolę EBI***

- **Sprawozdawca:** János TOTH (Inne Podmioty – HU)
- **Współsprawozdawca:** Enrique CALVET CHAMBON (kat. I – ES)
- **Dokument:** opinia z inicjatywy własnej – CESE 996/2007

- **Główne punkty:**

W części „Wnioski i zalecenia” opinia określa słabe punkty innowacji w Europie. W opinii podkreśla się europejski paradoks polegający na tym, że dobre wyniki w dziedzinie badań w Europie nie są odpowiednio wykorzystywane, szczególnie z powodu braku stosownych metod ich komercjalizacji.

Komitet podkreśla w opinii wagę używania odpowiednich instrumentów celem podniesienia poziomu innowacyjności, a szczególnie:

- uważa, że należy wyczulić społeczeństwo i przedsiębiorstwa na to, że innowacja jest obecnie podstawą wszelkich form dobrobytu gospodarczego w Europie;
- uznaje dobre wyniki Europy w dziedzinie badań, ale zaleca jednocześnie wspieranie popytu, a tym samym ograniczenie ryzyka związanego z zakładaniem przedsiębiorstw; proponuje nową strukturę wydatków publicznych;
- analizuje najbardziej nowatorskie instrumenty finansowania stosowane przez EBI i konieczność dalszego wspierania finansowania tak ze strony Komisji, jak i EBI;
- podkreśla znaczenie kapitału ludzkiego i to, że konieczna jest jego motywacja i mobilność.

Ostatnia część opinii dotyczy najnowszych instrumentów wdrożonych za pośrednictwem Grupy EBI celem wspierania innowacji.

Szczególny nacisk położono na analizę wielu kluczowych i nowatorskich instrumentów finansowania, takich jak:

- inicjatywa „Innowacje 2010 (i2i)”, jako główny wkład EBI w poprawę w dziedzinie innowacji;
- ustrukturyzowany mechanizm finansowania (SFF), którego zastosowanie nie ogranicza się do celów z zakresu badań i rozwoju;
- wspólne inicjatywy Komisji i EBI, takie jak program na rzecz konkurencyjności i innowacji (CIP) i nowy mechanizm finansowania oparty na zasadzie podziału ryzyka (RSFF);
- wsparcie innowacji ze strony Europejskiego Funduszu Inwestycyjnego (EFI), głównie na rzecz MŚP.

Kontakt: *Amelia Muñoz Cabezón*

(tel. 00 32 2 546 83 73; e-mail: amelia.munozcabezon@eesc.europa.eu)

- **Potencjał przedsiębiorstw, zwłaszcza małych i średnich (strategia lizbońska)**
- **Sprawozdawca:** Christine FAES (Inne Podmioty – BE)
- **Dokument:** opinia z inicjatywy własnej – CESE 982/2007

- **Główne punkty:**

MŚP odgrywają kluczową rolę w dążeniu do osiągnięcia celów z Lizbony. EKES nawołuje do przedstawienia przy następnym przeglądzie zintegrowanych wytycznych dotyczących wzrostu i zatrudnienia na lata 2008-2010, lepiej ukierunkowanych i udoskonalonych wytycznych dotyczących MŚP, zwłaszcza w odniesieniu do części poświęconej reformom mikroekonomicznym. EKES wzywa Radę, by zgodnie z postulatem Parlamentu Europejskiego nadała Europejskiej karcie małych przedsiębiorstw podstawę prawną, co wzmocni fundamenty dalszych działań.

W tym samym kontekście Komitet:

- apeluje do Komisji i Rady, aby podjęły działania, które doprowadzą do tego, że zasada, zgodnie z którą należy mieć na uwadze przede wszystkim małe przedsiębiorstwa, stanie się głównym wątkiem wszystkich istotnych działań prawodawczych.
- życzyłby sobie, by rok 2009 ogłosić Rokiem Przedsiębiorcy w celu podkreślenia, jak ważną rolę odgrywają przedsiębiorcy dla wzrostu i dobrobytu, oraz by zachęcać szczególnie młodzież do rozważenia działalności gospodarczej jako własnej ścieżki kariery;
- apeluje o podjęcie starań zmierzających do tego, aby program na rzecz konkurencyjności i innowacji pozwolił MŚP na korzystanie ze skutecznego wsparcia, na wykorzystanie zawartych w nim możliwości, a także by MŚP mogły uzyskać łatwy dostęp do mechanizmów 7. programu ramowego na rzecz badań i rozwoju oraz do funduszy strukturalnych.

Najcenniejszym dobrem przedsiębiorstwa są jego zasoby ludzkie. Odpowiednie systemy wsparcia, szkolenia dopasowane do konkretnych potrzeb oraz dobrze opracowane zachęty finansowe powinny pomóc MŚP w podniesieniu kompetencji i umiejętności pracowników oraz przedsiębiorców poprzez dalsze inwestycje w ustawiczne szkolenia.

Wreszcie EKES:

- nawołuje, by Komisja przeanalizowała udział MŚP w programach Wspólnoty – gdyby okazało się, że udział ten jest niewystarczający, należałoby określić w procentach obowiązkowy próg minimalny;
- nawołuje do podjęcia działań ułatwiających dostęp MŚP do zamówień publicznych;
- proponuje stworzenie na poziomie Komisji struktury koordynującej, która pozwoliłaby na stosowanie we wszystkich programach, działaniach i instrumentach prawnych sprawnej i efektywnej polityki na rzecz MŚP.

Kontakt: *Luis Lobo*

(tel. 00 32 2 546 97 01; e-mail: luis.lobo@eesc.europa.eu)

- ***Inwestycje w wiedzę i innowacje (strategia lizbońska)***

- **Sprawozdawca:** Gerd WOLF (Inne Podmioty – DE)
- **Dokument:** opinia z inicjatywy własnej – CESE 983/2007

- **Główne punkty:**

Europa powinna utrzymać w przyszłości swoją przewagę w badaniach, rozwoju technologicznym i nieustannej innowacyjności.

Największe osiągnięcia naukowe i techniczne oraz sposób, w jaki przedsiębiorstwa przekładają je na konkurencyjny potencjał gospodarki, decydują o zabezpieczeniu naszej przyszłości. Do tego celu niezbędne będą zdaniem Komitetu:

- klimat społeczny nastawiony na postęp, innowacje i przedsiębiorczość, tak aby na wszystkich szczeblach tworzono niezbędne ramy i podejmowano decyzje strategiczne zapewniające zaufanie i optymizm ze strony przemysłu, wystarczające do podjęcia koniecznych w Europie inwestycji oraz tworzenia nowych miejsc pracy;
- podniesienie wśród obywateli świadomości znaczenia badań podstawowych, ponieważ stanowią one konieczną pożywkę dla przyszłych innowacji.

Dlatego Komitet ponawia swoje wcześniejsze zalecenie, by w trakcie planowanego na rok 2008 przeglądu budżetu UE zwiększyć do około 3% udział wsparcia Wspólnoty w całkowitej wartości inwestycji w badania i rozwój.

W równej mierze konieczne jest jednak, by za pomocą odpowiednich ram prawnych, administracyjnych, podatkowych i finansowych zachęcać przemysł, w szczególności małe i średnie przedsiębiorstwa, do inwestowania w badania i rozwój oraz czynić te inwestycje bardziej atrakcyjnymi i opłacalnymi. Istotną rolę odgrywa przy tym prawo wspólnotowe w zakresie pomocy państwa.

Ponadto Komitet:

- apeluje do państw członkowskich, aby wzmocniły i udoskonaliły swoje ośrodki edukacyjne;
- ponawia swe zalecenie, by poprzez intensywniejszą współpracę ponadnarodową utworzyć wspólną europejską przestrzeń wiedzy;
- wnosi, by państwa członkowskie intensywniej wspierały mobilność osób.

Co się tyczy znaczenia i wspierania innowacji, Komitet:

- popiera wszelkie wysiłki na rzecz uproszczenia regulacji prawnych;
- proponuje, by zastanowić się, czy przynajmniej dla MŚP nie należałoby utworzyć, np. przy EBI, funduszu ryzyka, który pomagałby w pokryciu różnego rodzaju ryzyka związanego z innowacjami;

- podkreśla, że zdolności i potencjał człowieka są najbardziej wrażliwym i cennym zasobem dla nauki i innowacji;
- domaga się, by w większym stopniu niż dotychczas włączać doświadczonych ekspertów i wybitnych przedstawicieli nauki i techniki w procesy decyzyjne.

Ponadto Komitet – jako pośrednik w kontaktach ze zorganizowanym społeczeństwem obywatelskim – umieścił „przedsiębiorczość o ludzkim obliczu” na centralnym miejscu w swym przyszłym programie prac. Tylko dzięki świadomym swej odpowiedzialności, aktywnym i pomysłowym przedsiębiorstwom, posiadającym jak najlepsze warunki do rozwoju, uda się ostatecznie osiągnąć cele z Lizbony.

Kontakt: *Luis Lobo*
(tel. 00 32 2 546 97 01; e-mail: luis.lopez@eesc.europa.eu)

3. TRANSPORT

- ***Lusterka wsteczne kołowych ciągników rolniczych lub leśnych (kodyfikacja)***

- **Dokumenty:** COM(2007) 236 wersja ostateczna -2007/0081 (COD) – CESE 985/2007

Kontakt: *Magdaléna Bělařová-Carabin*
(tel. 00 32 2 546 83 03; e-mail: magdalena.belarova-carabin@eesc.europa.eu)

- ***Interoperacyjność systemu kolei***
- ***Europejska Agencja Kolejowa – modyfikacja***
- ***Bezpieczeństwo wspólnotowego transportu kolejowego***

- **Sprawozdawca:** Roberto CONFALONIERI (Inne Podmioty – IT)

- **Dokumenty:** COM (2006) 783 wersja ostateczna - 2006/0273 (COD) – CESE 987/2007
COM (2006) 785 wersja ostateczna - 2006/0274 (COD) – CESE 987/2007
COM (2006) 784 wersja ostateczna - 2006/0272 (COD) – CESE 987/2007

Kontakt: *Maria Jose Lopez Grancha*
(tel. 00 32 2 546 87 13; e-mail: mariajose.lopezgrancha@eesc.europa.eu)

- ***Transport lądowy towarów niebezpiecznych***

- **Sprawozdawca:** Krzysztof OSTROWSKI (Pracodawcy – PL)

- **Dokumenty:** COM(2006) 852 wersja ostateczna -2006/0278 (COD) – CESE 988/2007

Kontakt: *Siegfried Jantscher*
(tel. 00 32 2 546 82 87; e-mail: siegfried.jantscher@eesc.europa.eu)

- **Zielona księga w sprawie nawigacji satelitarnej**
- **Sprawozdawca:** Stéphane BUFFETAUT (Pracodawcy – FR)
- **Dokumenty:** COM(2006) 769 wersja ostateczna – CESE 989/2007

Kontakt: Administrator: Agota Bazsik
(tel. 00 32 2 546 86 58; e-mail: agota.bazsik@eesc.europa.eu)

- **Kodeks postępowania dla Konferencji Linii Żeglugowych**
- **Sprawozdawca:** Anna BREDIMA-SAVOPOULOU (Pracodawcy – EL)
- **Dokumenty:** COM(2006) 869 wersja ostateczna -2006/0308 (COD) – CESE 991/2007

Kontakt: Maria Jose Lopez Grancha
(tel. 00 32 2 546 87 13; e-mail: mariajose.lopezgrancha@eesc.europa.eu)

- **Galileo – realizacja europejskich programów GNSS**
- **Sprawozdawca:** Stéphane BUFFETAUT (Pracodawcy – FR)
- **Dokumenty:** COM(2006) 261 wersja ostateczna – CESE 993/2007

Kontakt: Agota Bazsik
(tel. 00 32 2 546 86 58; e-mail: agota.bazsik@eesc.europa.eu)

4. TELEKOMUNIKACJA

- **Identyfikacja radiowa (RFID)**
- **Sprawozdawca:** Peter MORGAN (Pracodawcy – UK)
- **Dokument:** opinia rozpoznawcza – CESE 992/2007
- **Główne punkty:**

Ta opinia rozpoznawcza EKES-u została opracowana w związku z komunikatem Komisji „Identyfikacja radiowa (RFID) w Europie: w stronę ram polityki”. Na podstawie odpowiedzi na wydany komunikat Komisja przedstawi na koniec roku zalecenie dla państw członkowskich. Opinia EKES-u skupia się zatem na treści wspomnianego zalecenia.

Identyfikacja radiowa (RFID) jest istotną technologią, która z czasem zyska bardzo na znaczeniu. Dzięki jej obecnym i przyszłym zastosowaniom możliwe będzie ulepszenie szeregu procesów biznesowych zarówno w sektorze publicznym, jak i prywatnym, oraz osiągnięcie znacznych korzyści przez osoby fizyczne oraz przedsiębiorstwa. Identyfikacja radiowa ma również potencjał, by stymulować rozwój aplikacji internetowych na ogromną skalę. Jednak bez niezwykle skrupulatnej kontroli, może ona również prowadzić do naruszenia prywatności poszczególnych osób, niszczenia swobód obywatelskich oraz zagrożenia bezpieczeństwa osób fizycznych i przedsiębiorstw.

Komitet stwierdza na zakończenie, że w dziedzinach, w których dozwolone są zastosowania identyfikacji radiowej, ich wdrażanie powinno być w pełni przejrzyste dla wszystkich zainteresowanych stron. Zasadniczo dopuszczalne są zastosowania mające na celu poprawę obsługi towarów. Zastosowania umożliwiające identyfikację osób są zasadniczo niedopuszczalne, z wyjątkiem otoczenia, w którym osoby te znajdują się przejściowo. Zastosowania pozwalające na powiązanie osób z towarami mogą być dopuszczalne w celach marketingowych. Zastosowania identyfikujące osoby poprzez towary, które zakupiły, są generalnie niedopuszczalne. Ponadto niektóre zastosowania są nieodpowiednie w wolnym społeczeństwie i nie powinno się na nie zezwalać. Podstawowym zaleceniem ze strony Komisji dla państw członkowskich musi być bezwzględna potrzeba zachowania prywatności i anonimowości.

Kontakt: Agota Bazsik
(tel. 00 32 2 546 86 58; e-mail: agota.bazsik@eesc.europa.eu)

5. POLITYKA ENERGETYCZNA

- **Definicja polityki energetycznej dla Europy (strategia lizbońska)**

- **Sprawozdawca:** Ulla SIRKEINEN (Pracodawcy – FI)
- **Dokument:** opinia z inicjatywy własnej – CESE 986/2007

- **Główne punkty:**

EKES, we współpracy z krajowymi radami społeczno-gospodarczymi, przedstawia następujące zalecenia dotyczące polityki energetycznej w ramach strategii lizbońskiej „Polityka energetyczna dla społeczeństwa opartego na wiedzy”:

- Nadzorowanie strategii energetycznych oraz innych odnośnych warunków ramowych z punktu widzenia celów UE dotyczących skutecznej i niskowęglowej gospodarki.
- Zapewnienie wykwalifikowanej i dobrze zmotywowanej siły roboczej dzięki zagwarantowaniu wysokiej jakości systemu edukacji.
- Zapewnienie badań naukowych i rozwoju w sektorze publicznym na wystarczającym poziomie w porównaniu z największymi konkurentami i stymulowanie wzrostu finansowania badań i rozwoju ze środków prywatnych.
- Rozwinięcie współpracy międzynarodowej w dziedzinie technologii energetycznych, w szczególności współpracy z innymi ważnymi podmiotami. Systematyczne monitorowanie strategii i środków związanych z technologiami energetycznymi, stosowanych przez głównych konkurentów i partnerów.
- Udostępnienie programów finansowania ryzyka na etapie zakładania MŚP oraz w fazie rozwoju ich działalności, a także w wypadku inwestycji w nowe technologie.
- Zagwarantowanie otwartej i zdrowej konkurencji na rynkach energetycznych, by zmusić przedsiębiorstwa do innowacji. W wypadku energii odnawialnych dostęp do sieci może mieć kluczowe znaczenie dla udanych innowacji.

- Usunięcie przeszkód na drodze inwestycji niezbędnych dla wdrożenia nowych technologii. Wymogi w zakresie planowania i autoryzacji spowalniają, a nawet wstrzymują, inwestycje. Aby zmniejszyć ryzyko związane z inwestycjami, ramy regulacyjne muszą być przewidywalne i stabilne.
- Zagwarantowanie dostępu nowych technologii do rynku UE i rynku światowego.
- Zapewnienie równych warunków w skali globalnej, na przykład określenie ceny dwutlenku węgla na rynku światowym, przy jednoczesnym zadbaniu o to, by nie stał się on towarem takim jak inne, gdyż od jego rzeczywistego ograniczenia zależy przetrwanie naszej planety.
- Ambitne cele mogą pomóc UE uzyskać silną pozycję na światowych rynkach energooszczędnych i odnawialnych technologii energetycznych. Jednakże cele oraz związane z nimi terminy muszą zostać wyznaczone z uwagą, tak aby rzeczywiście można je było osiągnąć.
- Aby rezultaty okazały się opłacalne, należy z największą starannością wybrać spośród poniższych propozycji środki aktywnie wspierające innowacje:
 - finansowanie badań i rozwoju,
 - kształcenie i szkolenia,
 - świadomość społeczna,
 - mechanizmy cenowe i podatki,
 - dotacje,
 - wiążące cele i zobowiązania,
 - uregulowania i wiążące normy,
 - dobrowolne standardy i dobrowolne porozumienia,
 - zamówienia publiczne.

Kontakt: *Siegfried Jantscher*
(tel. 00 32 2 546 82 87; e-mail: siegfried.jantscher@eesc.europa.eu)

- ***Ramowy program energetyki jądrowej***
- **Sprawozdawca:** Ulla SIRKEINEN (Pracodawcy – FI)
- **Dokumenty:** COM(2006) 844 wersja ostateczna – CESE 990/2007

– **Główne punkty:**

Komitet zasadniczo zgadza się z analizą i opisem, zawartymi w komunikacie Komisji. Energia jądrowa odgrywa zasadniczą rolę na rynku energii, w pełni odpowiada też celom polityki energetycznej UE oraz jest obecnie wyraźnie konkurencyjna pod względem kosztów. Uzależnienie od importu jest niewielkie, a źródła paliwa są zróżnicowane i bezpieczne, co spełnia wymagania bezpieczeństwa dostaw. Energia jądrowa to aktualnie największe źródło energii wolnej od dwutlenku węgla w Europie. Jej wpływ na inne aspekty środowiska jest ograniczony i znajduje się pod kontrolą. Jeżeli nie utrzyma się przynajmniej obecnego udziału energii jądrowej do czasu, gdy dostępne będą nowe rozwiązania w zakresie czystej energii, cele polityki dotyczącej klimatu i inne cele polityki energetycznej nie zostaną zrealizowane.

Komitet podkreśla niezmiennie ważną rolę UE w zakresie dalszego rozwijania najwyższych norm bezpieczeństwa, ochrony i nierozprzestrzeniania wymaganych traktatem Euratom. Problem starzenia się elektrowni europejskich nie został dogłębnie omówiony i potrzeba znacznie więcej informacji na ten temat. Komitet zwraca uwagę na pewne dodatkowe aspekty energii jądrowej, które nie zostały ujęte w projekcie programu ramowego. Są to: zagrożenie terroryzmem oraz kwestia wystarczającej dostępności wody chłodzącej w niektórych elektrowniach. Specjalistyczna wiedza z zakresu ochrony radiologicznej i technologii nuklearnych ma podstawowe znaczenie dla UE, a zatem należy zwrócić uwagę na kształcenie, szkolenie i badania w tych dziedzinach. Wreszcie Komitet podkreśla prawo każdego państwa członkowskiego do własnego doboru źródeł energii, w tym energii jądrowej, o czym wspomina program ramowy.

Kontakt: *Siegfried Jantscher*
(tel. 00 32 2 546 82 87; e-mail: siegfried.jantscher@eesc.europa.eu)

6. WSPÓLPRACA TERYTORIALNA

- ***Euroregiony***

- **Sprawozdawca:** José María ZUFIAUR NARVAIZA (Pracownicy – ES)
- **Dokument:** opinia z inicjatywy własnej – CESE 1002/2007

- **Główne punkty:**

Przyjęcie rozporządzenia w sprawie utworzenia europejskiego ugrupowania współpracy terytorialnej (EUWT) i włączenia nowego celu dotyczącego współpracy terytorialnej stworzyło nowe możliwości działania dla euroregionów.

EKES sądzi, że propagowana przez euroregiony współpraca terytorialna jest niezbędna w celu wspierania integracji europejskiej, zmniejszania podziałów gospodarczych, społecznych i kulturowych spowodowanych istnieniem granic narodowych oraz rozwijania spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej.

Aby europejska współpraca terytorialna mogła spełnić oczekiwania, które pojawiły się wraz z reformami, zdaniem Komitetu niezbędne będzie większe zaangażowanie państw i podlegających im struktur pośrednich w rozwój euroregionów. W tym celu należałoby opracować krajowe strategie współpracy terytorialnej w ramach przepisów wspólnotowych. W szczególności państwa powinny wnieść wkład w rozwiązanie najpilniejszych problemów, przed którymi stoją ich społeczności żyjące na obszarach transgranicznych i które dotyczą najczęściej rynku pracy, zdrowia, pomocy społecznej, edukacji i transportu.

EKES uważa, że zarówno euroregiony, jak i europejskie ugrupowania współpracy terytorialnej, tworzone na mocy rozporządzenia 1082/2006, stanowią doskonały przykład

wprowadzania w życie zasad sprawowania rządów w Europie, przedstawionych przez Komisję w białej księdze z 2001 r. Komitet sądzi zatem, że skuteczność działań i strategii transgranicznych oraz, ogólnie, współpracy terytorialnej zależy od ustanowienia rzeczywistego partnerstwa między wszystkimi zainteresowanymi podmiotami terytorialnymi i społeczno-gospodarczymi. EKES wzywa więc do opracowania sposobów zaangażowania organizacji przedstawicielskich społeczeństwa obywatelskiego w projekty współpracy terytorialnej.

Nie do zaprzeczenia jest fakt, że organizacje społeczno-gospodarcze odgrywają istotną rolę w integracji europejskiej. EKES z zadowoleniem obserwuje więc doświadczenia w zakresie działalności ponad granicami, jakie stanowią międzyregionalne rady związków zawodowych, rozmaite formy współpracy i partnerstwa ponadnarodowego organizacji przedsiębiorców, izb handlowych, ośrodków badawczych i uniwersytetów, a także tworzenie komitetów społeczno-gospodarczych w euroregionach. Zachęca do ich konsolidacji i rozwoju i jednocześnie oferuje pomoc w miarę swoich możliwości.

Kontakt: *Alberto Allende*
(tel. 00 32 2 546 96 79; e-mail: alberto.allende@eesc.europa.eu)

7. OCHRONA ŚRODOWISKA

- **Strategia zrównoważonego rozwoju**
- **Sprawozdawca:** Lutz RIBBE (Inne Podmioty – DE)
- **Dokument:** opinia rozpoznawcza – CESE 994/2007

- **Główne punkty:**

Komitet szczególnie pozytywnie ocenia ustanowione w nowej strategii główne cele i zasady kształtowania polityki i wzywa Komisję, Radę i Parlament Europejski, by podejść do nich poważnie i w pełni je uwzględnić.

Komitet spodziewa się, że w pierwszym sprawozdaniu z postępów prac, które zostanie wydane we wrześniu 2007 r., zawarte zostaną między innymi dokładniejsze informacje co do następujących kwestii:

- Za pomocą jakich instrumentów gospodarczych Komisja zamierza sprzyjać „przejrzystości rynków i kształtowaniu się cen na poziomie odzwierciedlającym rzeczywiste ekonomiczne, społeczne i środowiskowe koszty produktów i usług (zapewnienie właściwych cen)”?
- Jak konkretnie należy zrealizować żądanie Rady, by „rozważyć dalsze kroki służące przenoszeniu obciążeń podatkowych z pracy na zużycie zasobów i energii lub zanieczyszczenie środowiska, by w ten sposób przyczynić się do realizacji celów UE

dotyczących zwiększania zatrudnienia i ograniczania negatywnego oddziaływania na środowisko przy optymalnym stosunku kosztów do korzyści”?

- Jaki konkretny harmonogram wyznaczyła sobie Komisja dla realizacji ustanowionego przez Radę Europejską celu stopniowej eliminacji dotacji o niekorzystnym oddziaływaniu na środowisko oraz czy możliwe byłoby uwzględnienie propozycji EKES-u, by przynajmniej część tych środków przenieść do „funduszu zrównoważonego rozwoju UE”?
- Jak Komisja zamierza w przyszłości unikać oczywistych i nadal istniejących sprzeczności między aspiracjami i rzeczywistością w zakresie polityki zrównoważonego rozwoju, które pojawiają się na przykład w sektorze transportu (patrz pkt 4.15 i 4.16)?
- Jak będzie się postępować z tymi państwami członkowskimi, które nie przedstawiły odpowiednich krajowych strategii zrównoważonego rozwoju?

Kontakt: *Annika Korzinek*

(tel. 00 32 2 546 80 65; e-mail: annika.korzinek@eesc.europa.eu)

Robert Kaukewitsch

(tel. 00 32 2 282 23 66; e-mail: robert.kaukewitsch@eesc.europa.eu)

8. OCHRONA ZDROWIA

• *Zdrowie a migracja*

- **Sprawozdawca:** Sukhdev SHARMA (Inne podmioty – UK)
- **Współsprawozdawca:** Ágnes CSER (Pracownicy – HU)
- **Dokument:** opinia rozpoznawcza – CESE 1001/2007

– **Główne punkty:**

Wszystkim osobom mieszkającym na terytorium UE, niezależnie od ich statusu, należy zapewnić dostęp do leczenia i profilaktyki zdrowotnej, co stanowi prawo człowieka, zgodnie z Kartą praw podstawowych, która gwarantuje dostęp do opieki medycznej i profilaktyki.

Należy uwzględnić zdrowie jako zasadniczy wymiar zjawiska migracji.

Ocena oddziaływania na zdrowie powinna uwzględniać potencjalny wpływ polityki zdrowotnej i innych rodzajów polityki na zdrowie imigrantów.

Zdrowie imigrantów w pracy powinno stanowić priorytet. Powinno się to wiązać ze współpracą partnerów społecznych i właściwych organów władzy zmierzającą do zapewnienia wysokich standardów bezpieczeństwa i higieny pracy w sektorach najczęściej zatrudniających imigrantów.

Rozwijając usługi lecznicze i profilaktyczne, należy pamiętać o uwzględnieniu różnic kulturowych i o dostosowaniu się do nich, nie ustępując jednak w kwestii zakazu okaleczania narządów płciowych kobiet.

Pracownicy służby zdrowia powinni nieustannie szkolić się i rozwijać zawodowo, aby zaspokajać zmieniające się potrzeby zdrowotne społeczności imigrantów.

Kontakt: Ewa Kaniewska
(tel. 00 32 2 546 81 17; e-mail: ewa.kaniewska@eesc.europa.eu)

- **Statystyki dotyczące środków ochrony roślin**
- **Sprawozdawca:** Frank VAN OORSCHOT (Pracodawcy – NL)
- **Dokumenty:** COM(2006) 778 wersja ostateczna – 2006/0258 (COD) – CESE 995/2007

Kontakt: Yvette Azzopardi
(tel. 00 32 2 546 9 818; e-mail: yvette.azzopardi@eesc.europa.eu)

9. OCHRONA KONSUMENTÓW

- **Zielona księga – prawa konsumenta**
- **Sprawozdawca:** Richard ADAMS (Inne Podmioty – UK)
- **Dokumenty:** COM(2006) 744 wersja ostateczna – CESE 984/2007
- **Główne punkty:**

EKES ma wątpliwości, czy zaproponowane w zielonej księdze podejście może prowadzić do wysokiego i jednolitego poziomu ochrony konsumenta w całej UE, i zaleca zapewnienie takiej ochrony za pośrednictwem uproszczonego, spójnego i wzmocnionego dorobku wspólnotowego.

Komitet popiera wdrażanie zasad lepszego stanowienia prawa w przepisach dotyczących ochrony praw konsumenta. Wszelkie propozycje ujednoliconych przepisów w tej dziedzinie powinny być poparte odpowiednią analizą oddziaływania oraz dążyć do uproszczenia i wyjaśnienia istniejących uregulowań.

Należy podkreślić, że priorytetem jest poprawa środków egzekwowania i wzmocnienie lub wprowadzenie przejrzystych i prostych procesów uzyskiwania odszkodowania.

Komitet zwraca uwagę na swoją opinię z kwietnia 2006 r. w sprawie ram prawnych polityki konsumenckiej, w której zaproponowano umożliwienie przyjmowania środków polityki konsumenckiej oddzielnie, a nie tylko jako produktu ubocznego ustanowienia rynku wewnętrznego.

Zdaniem EKES-u zasadą przewodnią harmonizacji prawodawstwa dotyczącego ochrony praw konsumenta w całej UE musi być przyjęcie najlepszego i najwyższego poziomu ochrony konsumenta, jaki istnieje w państwach członkowskich. Każdy „instrument horyzontalny” powinien opierać się na najwyższych standardach, a konieczna „pionowa integracja” powinna skupiać się na wyjaśnieniu kwestii technicznych. Instrument horyzontalny mógłby jednak obejmować w pełni zharmonizowane zasady w określonych dziedzinach, takich jak prawo do wycofania się, definicja konsumenta, nieuczciwe klauzule, dostawa czy prawo konsumenta do odszkodowania, natomiast minimalna harmonizacja mogłaby obowiązywać poza tymi dziedzinami.

Kontakt: *Luis Lobo*

(tel. 00 32 2 546 97 01; e-mail: luis.lobo@eesc.europa.eu)

10. RÓWNOŚĆ SZANS

- ***Promowanie przedsiębiorczości kobiet w regionie eurośródziemnomorskim***

- **Sprawozdawca:** Grace ATTARD (Inne Podmioty – MT)

- **Dokument:** opinia z inicjatywy własnej CESE 1004/2007

- **Główne punkty:**

Opinia przedstawia przegląd aktualnej sytuacji kobiet w regionie eurośródziemnomorskim i inicjatyw podjętych na rzecz umacniania roli kobiet w społeczeństwie oraz promowania przedsiębiorczości kobiet. Podkreśla się znaczenie kształcenia, technologii informacyjnych oraz dostępu do finansowania.

W opinii EKES wzywa Komisję Europejską, aby podjęła konkretne środki na rzecz promowania przedsiębiorczości kobiet w krajowych planach działania opracowanych w ramach europejskiej polityki sąsiedztwa (EPS).

EKES wzywa również do wspierania organizacji pozarządowych i społeczno-zawodowych zajmujących się promowaniem działalności gospodarczej wśród kobiet poprzez partnerstwa publiczno-prywatne.

Wreszcie EKES zaleca utworzenie eurośródziemnomorskiej platformy dla mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw działających w tym regionie, które skupiłoby swą uwagę na przykład na programach wsparcia i rozwoju skierowanych do kobiet-przedsiębiorców.

Kontakt: *Laila Wold*

(tel. 00 32 2 546 91 58; e-mail: laila.wold@eesc.europa.eu)

11. STOSUNKI ZEWNĘTRZNE

- ***Stosunki UE – Ameryka Środkowa***
- **Sprawozdawca:** Mário SOARES (Pracownicy – PT)
- **Dokument:** opinia z inicjatywy własnej – CESE 1003/2007

- **Główne punkty:**

W obliczu niedawnego otwarcia negocjacji w celu zawarcia układu o stowarzyszeniu także z Ameryką Środkową jest wskazane, aby EKES dokonał również analizy stanu stosunków z tym regionem oraz zapewnił wkład zorganizowanego społeczeństwa obywatelskiego obu stron od samego początku negocjacji.

EKES zaleca zamieszczenie klauzul o charakterze społecznym, które są konieczne, aby układ o stowarzyszeniu przynosił korzyści dla ogółu społeczeństwa i stał się czynnikiem decydującym dla wzmacniania demokracji, zwalczania ubóstwa, wykluczenia społecznego i bezrobocia oraz dla rozwijania modelu gospodarczego, który zapobiega pogłębianiu się nierówności. Układ powinien również pomóc w zwiększaniu spójności społecznej i poszanowaniu różnorodności biologicznej środowiska naturalnego (w tym zakresie powinien uwzględnić tysiące drobnych producentów rolnych, którzy zamierzają zająć się rolnictwem bardziej przyjaznym dla środowiska). Ponadto podczas negocjowania, a następnie wdrażania układu o stowarzyszeniu należy zwrócić szczególną uwagę na to, by rządy respektowały i wypełniały międzynarodowe normy MOP dotyczące pracy.

Za najważniejszy element uczestnictwa społeczeństwa obywatelskiego należy uznać utworzenie wspólnego komitetu monitorowania negocjacji, który mógłby funkcjonować w sposób zinstytucjonalizowany.

Kontakt: *Beatriz PORRES*
(tel. 00 32 2 546 91 31; e-mail: beatriz.porres@eesc.europa.eu)

12. WŁASNOŚĆ INTELEKTUALNA

- ***Środki prawa karnego w obronie własności intelektualnej***
- **Sprawozdawca:** Daniel RETUREAU (Pracownicy – FR)
- **Dokumenty:** COM(2005) 276 wersja ostateczna – 2005/0127-0128 COD – CESE 981/2007

Kontakt: *Luís Lobo*
(tel. 00 32 2 546 97 01; e-mail: luis.lobo@eesc.europa.eu)